

dle čís. 1 a 2 § 133 ex. ř. byla vykázána knihovním výpisem. K návrhu musí knihovní výpis býti připojen a nesplnění tohoto požadavku jest zákonným důvodem k zamítnutí návrhu. Vymáhající strana podala pouhou žádost za vnučenou dražbu beze všech příloh a měl proto návrh z důvodu § 133 ex. ř. býti zamítnut. Že se jedná o přístup, jest nerozhodno.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Ustanovením § 133 čís. 1 a 2 ex. řádu jest sice vymáhajícímu věřiteli, navrhuujícímu, by byla povolena vnučená dražba nemovitosti, uložena povinnost, by předložil listinná osvědčení v ustanovení tom uvedená. Nesplnění této povinnosti při podání návrhu nemůže však zavdati důvodný podnět, by exekuční návrh byl pro tento formální nedostatek zamítnut, an zákon (§§ 84 a 85 c. ř. s. a § 78 ex. řádu) ukládá soudu, by z úřední moci nařídil odstranění formálních vad, což platí, jak to sluší podle předpisu § 171 jedn. řádu usuzovati, ve příčině uvedených povinností vymáhajícího věřitele. Již z toho důvodu rekursní soud neprávem zamítl exekuční návrh. Nepostupoval-li však soud své stolice podle §§ 84 a 85 c. ř. s. a § 78 ex. řádu, učinil tak v tomto případě v dobré úvaze, že osvědčení zákonem požadovaných není zapotřebí, poněvadž dražba nemovitostí jest navrhována výslovně přístupem k zahájenému již dražebnímu řízení (§ 139 první odstavec ex. řádu) a že okolnosti, jež mají býti dotvrzeny osvědčeními uvedenými v §§ 133 čís. 1 a 2 ex. řádu, jsou zjevně spolehlivě z listinných dokladů v dražebních spisech už založených. Ukládá-li zákon v § 16 první odstavec ex. řádu, by soud vykonal povolené exekuce z moci úřadu, sluší tím rozuměti výkon se žádoucí obezřetností, jímž musí býti zákonitého cíle dosaženo nejen vhodnými a účelnými prostředky, nýbrž jímž také řízení nemá býti zatěžováno zbytečnými náklady.

Čís. 9041.

Pokud jest obchodník s motocykly maloživnostníkem ve smyslu § 251 čís. 6 ex. ř. Motocykl s přívěsným vozíkem, jehož obchodník potřebuje nezbytně jako předváděcího stroje při uzavírání obchodů, jest vyloučen z exekuce.

(Rozh. ze dne 15. června 1929, R I 357/29.)

Návrhu dlužníka, obchodníka s motocykly, by byla z důvodu § 251 čís. 6 ex. ř. zrušena exekuce zabavením, uschováním a prodejem předváděcího motocyklu s přívěsným vozíkem, soud své stolice vyhověl, rekursní soud návrh zamítl. D ů v o d y: Podle § 251 čís. 6 ex. ř. vyňaty jsou z exekuce jen u řemeslníků, maloživnostníků a jiných osob, které si opatřují výdělek ruční prací, věcí, jichž potřebují k osobnímu pokračování ve výdělkové činnosti. Strana povinná jest ob-

chodníkem s motocykly, sama v návrhu uvádí, že zabaveného motocyklu používá ve svém obchodě k předvádění, a znalec potvrzuje, že povinná strana motocyklu nezbytně potřebuje jako předváděcího stroje při uzavírání obchodu, při koupi motocyklu, neboť s kupujícím musí provést zkušební jízdu a obeznámiti jej s mechanismem. Rovněž dopisem policejního úřadu zjištěno, že strana povinná provozuje obchod s motocykly, výsledkem výkonného orgánu prokázáno, že má na skladě několik motocyklů jako komisionář. Podle toho nelze povinného považovati za maloživnostníka, neboť výnos ministerstva spravedlnosti ze dne 2. června 1914. čís. 43 Věstníku řadí sem jen drobné kupce, obchodníky se smíšeným zbožím, krupaře, hokynáře, malé tabáční trafiky a podobné osoby. Z tohoto výpočtu jen příkladmo uvedeného zřejmo, že k pojmu maloživnostníka je třeba, by jeho výdělečná činnost záležela úplně neb aspoň převážně v pracovních výkonech a jeho výdělek v odměně za dílo. Nic takového však strana povinná nečiní, její činnost omezuje se jen na to, že sprostředkuje prodej výrobků jiné firmy za provisi. Výdělek povinné strany není proto odvislým od práce, nýbrž při prodeji připadá straně povinné již předem smluvená provise bez ohledu na její činnost. Povinný není osobou v § 251 čís. 6 ex. ř. jmenovanou a nemůže se proto dovolávati této ochrany. Než, i kdyby bylo lze, čítati ho mezi maloživnostníky, nepotřebuje zabaveného motocyklu k osobnímu dalšímu výkonu výdělečné činnosti, neboť motocykl provozu výdělečné činnosti neslouží a povinný má možnost předváděti právě ten motocykl, o nějž se případný kupitel zajímá.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Podle zjištění prvního soudu jest zabavený motocykl s přívěsným vozíkem vlastnictvím povinného, který má na skladě několik motocyklů do komise a prodal dosud šest vozidel za dobu asi $\frac{3}{4}$ roku. Výdělek povinného jako obchodníka s motocykly za rok 1928 činil 6.000 Kč. Hledíc k nepatrnému rozsahu této obchodní činnosti není příčiny, proč by povinný nebyl považován za maloživnostníka ve smyslu § 251 čís. 6 ex. ř. Podle znaleckého posudku potřebuje povinný nezbytně zabaveného motocyklu jako předváděcího stroje při uzavírání obchodů, neboť musí s kupujícím provést zkušební jízdu a seznámiti ho s mechanismem motocyklu. Nemohl by tedy povinný podle znaleckého posudku bez zabaveného motocyklu uzavírat obchody a neměl by býti z čeho živ. Když tomu tak, jest zabavený motocykl předmětem pro povinného k osobnímu dalšímu výkonu výdělečné činnosti nezbytným. K tomu budiž doloženo, že mezi předměty, jež zákonodárce má v § 251 čís. 6 ex. ř. na zřeteli, patří nejen stroje a nástroje, jimiž povinný výdělečnou činnost vykonává, nýbrž vůbec vše, čeho řemeslník nebo živnostník potřebuje, by svou živnost mohl provozovati v dosavadním rozsahu a by v soutěži obstál. Tím jsou vyvráceny odchylné názory soudu rekursního v otázce, zda je povinný maloživnostníkem a zda potřebuje zabaveného motocyklu k osob-

nímu dalšímu výkonu výdělečné činnosti. Poukazuje-li rekursní soud k tomu, že povinný má možnost předváděti právě ten motocykl, o němž se kupující zajímá, přehlíží, že, dokud není jisto, že koupěchtivý motocykl skutečně koupí, nemůže povinný prováděti jízdu na zkoušku na motocyklu novém jemu do komise svěřeném, poněvadž by se nový motocykl jízdou na zkoušku opotřeboval a tím ztratil na ceně. Podle názoru soudu dovolacího jsou předpoklady § 251 čis. 6 ex. ř. v souzeném případě splněny a bylo tedy k důvodnému dovolacímu rekursu obnoviti usnesení prvního soudu.

Čís. 9042.

Dopravní řád železniční.

Dráha má nárok na přírážku k dovoznému pro nesprávné údaje v nákladním listu ve výši dvojnásobného rozdílu dovozného i tehdy, když bylo omylem na dovozném předepsáno a vybráno tolik nebo více, než při správném vyplnění nákladního listu bylo vybrati.

Žádal-li odesílatel přistavení poschodového vozu pro přepravu vepřového dobytka, a pro tuto přepravu platí zvláštní tarif, předpisující počítání dovozného podle ložné plochy, jest vypočítati dovozné podle ložné plochy i tehdy, kdyby dovozné počítané podle pravidelného tarifu a podle váhy bylo levnější.

Udal-li v takovém případě odesílatel v nákladním listu nesprávně jakost a váhu přepravovaného vepřového dobytka, nemá dráha nároku na přírážku ve výši dvojnásobného rozdílu dovozného.

(Rozh. ze dne 15. června 1929, Rv I 1600/28.)

Žalobce obdržel ze stanice Kőbőlkut ve stanici Aš dne 19. dubna 1926 2 vagony čis. 3-122 ČSD a čis. 1-19611 ČSD 60 vepřů. V nákladních listech byl obsah deklarován jako 60 kusů hubených prasat ve váze 3.600 kg. Stanice odesílací neúčtovala v nákladním listě dopravné podle váhy, nýbrž podle výminečného tarifu 5 h pro vozové zásilky ve výši Kč 2.760·70. Jelikož na přechodové stanici Vršovice-Nusle skutečná váha obou vagonů byla zjištěna 4040 kg a 4030 kg, úhrnem 8070 kg, vybrala stanice Františkovy Lázně následkem nesprávného údaje váhy dopravní přírážku Kč 1.739·60, která pak dodatečně byla opravena na Kč 1.701·80. Žalobu proti dráze o zaplacení 1.698 Kč 80 h odůvodňoval žalobce takto: Dráha nebyla v souzeném případě oprávněna k vybrání dopravní přírážky ve smyslu § 60 b) dopr. ř. Neboť, i kdyby se bylo jednalo o nesprávné údaje dráhy, byla by dráha ve smyslu cit. paragrafu jen oprávněna žádati dvojnásobnou částku rozdílu mezi dovozným vypočítaným podle nesprávného údaje a dovozným správně vypočítaným ze stanice odesílací až do stanice určení. Tohoto rozdílu však v souzeném případě není. Neboť dráha účtovala dopravné za vozové zásilky ve výši 2.760 Kč 70 h na základě zjištěné váhy, mohla však až do Františkových Lázní podle třídy II účtovat jen Kč 2.728·30, takže dráha vybrala již původně